

494 tr. p. a § 31, odst. 2 por. nov., nabývá rozsudek právné moci (pokial' nejde o rozsudek, proti ktorému vôbec niet opravného prostriedku) len vtedy, keď oprávnení nepodali prípustný opravný prostriedok, alebo keď od neho upustili, resp. keď tento bol zamietnutý alebo odmietnutý. Nelze tedy pred uplynutím lehoty, stanovenej k ohláseniu opravného prostriedku, pokial' sa oprávnení pred jej uplynutím pravoplatne opravného prostriedku nevzdali, stanoviť jeho pravoplatnosť. Lehota k ohláseniu opravného prostriedku, pokial' ide o cit. rozsudek dosiaľ obžalovanej podľa predpisov zákona nepublikovaný, dosiaľ ani nezačala a ani sa obžalovaná opravného prostriedku nevzdala. Neni tedy rozsudek vo veci základnej (vo výroku o vine a treste) u obžalovanej J. P. vôbec pravoplatný a v otázke podmiennečného odkladu výkonu trestu rozhodoval u nej krajský súd predčasne.

Čís. 5437.

Bylo-li na trestném činu zúčastněno více osob, z nichž některé mohou býti stíhány pouze na návrh, jiné však bez návrhu z moci úřední, je podání a zpětvzetí návrhu stejně účinné u každé osoby spadající do skupiny první, nemá však žádného významu při posuzování stíhatelnosti osob ze skupiny druhé.

(Rozh. ze dne 23. listopadu 1935, Zm IV 687/35.)

Nejvyšší soud, přezkoumaj trestní věc proti O. H., obžalovanému pro zločin krádeže, následkem zmateční stížnosti veřejného žalobce vynesl rozsudek, jímž vyhověl zmateční stížnosti vrchního státního zastupitelství z důvodu zmatečnosti podle § 385, čís. 1 c) tr. ř. zrušil rozsudek odvolacího soudu v části týkající se obžalovaného O. H. a uznal tohoto obžalovaného vinným jako návodce ke zločinu krádeže podle § 69, čís. 1, §§ 333, 336, čís. 4, 8 tr. z., který tak spáchal, že v měsíci lednu 1933 v Č. navedl J. H. mladšího, aby z držení a bez přivolení jiného, totiž z uzamčené truhly svého otce J. H. staršího, s nímž žil ve společné domácnosti, odňal jednu 1000 Kč bankovku, a že mu dal za tím účelem 2 paklíče, tedy že jiného navedl ke zločinu krádeže, který také byl takto spáchán.

Z d ů v o d ů:

Vrchní soud zjistiv, že obžalovaný O. H. navedl J. H. ml. ke krádeži peněz jeho otce, že za tím účelem dal též jmenovanému dva paklíče, že J. H. ml. skutečně podle návodu krádež provedl a odcizenou tisícikorunovou bankovku obžalovanému odevzdal, osvobodil O. H. od obžaloby pro návod ke zločinu krádeže podle § 69, č. 1, §§ 333 a 336, č. 4 a 8 tr. z., a to podle § 326, č. 3 tr. ř. s odůvodněním, že poškozený otec upustil od svého návrhu na potrestání syna — pachatele krádeže — a proto musel býti osvobozen i návodce podle § 116 tr. z.

Zmateční stížnost vrchního státního zastupitelství právem vytýká z důvodu zmatečnosti podle § 385, č. 1 c) tr. ř. nesprávný výklad ustanovení § 116 tr. z.

Podle ustanovení § 115, odst. 1 tr. z. je návrh, potřebný k zahájení trestního řízení, nedílný potud, že bylo-li na činu zúčastněno více osob a může-li býti trestní řízení zahájeno proti všem jen na návrh soukromé strany, stačí návrh učiněný proti jedné z těchto osob k zahájení trestního řízení proti všem. Souhlasně s tím stanoví § 116, odst. 1, věta 2 tr. z., že i odvolání návrhu proti jedné ze zúčastněných osob, má v případě § 115 tr. z. za následek, že se zastaví trestní řízení proti všem.

Naproti tomu podle výslovného ustanovení § 115, odst. 2 tr. z., jsou-li mezi zúčastněnými osobami takové, proti kterým se má zahájit trestní řízení z úřední povinnosti, nepřekáží okolnost, že soukromý návrh nebyl podán, tomu, aby se trestní řízení zahájilo proti těmto osobám. Z těchto ustanovení bezpochybně plyne, že pro takovou osobu stíhatelnou z moci úřední nemá také žádného právního významu, byl-li vzat zpět návrh dříve již učiněný. Bylo-li tedy na trestném činu zúčastněno více osob, z nichž některé mohou býti stíhány pouze na návrh, druhé však bez návrhu z moci úřední, je podání a zpětvzetí návrhu stejně účinné ohledně každé osoby spadající do skupiny první, nemá však žádného významu při posuzování stíhatelnosti osob ze skupiny druhé.

Obžalovaný O. H. sám nebyl k poškozenému v poměru uvedeném v § 343 tr. z. a mohl býti proto stíhán z moci úřední podle § 115, odst. 2 tr. z. i tehdy, kdyby byl poškozený J. H. st. vůbec neučinil návrhu na potrestání svého syna J. H. ml., neboť jen u tohoto byl potřebný návrh poškozeného podle § 343 tr. z. Není tedy zákonného důvodu činiti v prospěch obžalovaného O. H. jakékoliv důsledky z toho, že onen soukromý návrh poškozeného na potrestání jeho syna J. H. ml. byl odvolán. Není tu tedy důvodu, který by vylučoval stíhání obžalovaného O. H. (§ 326, č. 3 tr. ř.), správně není pravda, že by chyběl návrh potřebný k jeho stíhání (§ 326, č. 4 tr. ř.); bylo proto vyhověti zmatečnické stížnosti vrchního státního zastupitelství a v otázce viny obnoviti rozsudek prvního soudu.

Čís. 5438.

K obžalobě pro přečin zasahování v právo známkové podle § 23 zákona č. 19/1890 ř. z. jest oprávněn jen ten, kdo je zapsán v rejstříku jako majitel známky.

Je-li po rozumu § 34, odst. 3 b) zákona proti nekalé soutěži činem dotčen podnik obchodní, je k obžalobě pro přečin podle § 29 tohoto zákona, ať jde o firmu jednotlivce nebo o firmu obchodní společnosti, aktivně legitimován ten, kdo je oprávněn zastupovati podnik na venek.

Zákon proti nekalé soutěži chrání toliko podnikatele, jenž vyrábí a prodává předměty, s nimiž obchod je dovolen (byť i byl omezen administrativními předpisy), nechrání však výrobu a obchod s předměty, jichž výroba a prodej jsou v tuzemsku výslovně zakázány, ba i trestně stíhány.

Zákon chrání podnikatele i mimo oblast Československé republiky; není třeba, aby soutěžící podniky (soukromého žalobce a obžalovaného) měly společné odbytiště.

(Rozh. ze dne 25. listopadu 1935, Zm I 805/35.)